

Dragi tovarăși,
Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc între 28 iunie și 3 iulie a.c., luând cunoștință de hotărârile plenarelor Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la grupul antipartinic G. M. Malenkov, L. M. Kaganovici și V. M. Molotov, a hotărât în unanimitate să exprime C.C. al P.C.U.S. deplina sa solidaritate cu această hotărâre, exprimându-și convingerea că ea va avea un rol de mare însemnătate în întărirea continuității și unității de fier a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a întregului popor sovietic, în realizarea istoricelor hotărâri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. În același timp membrii partidului nostru, oamenii muncii din Republica Populară Română văd în această hotărâre o nouă și prețioasă contribuție la întărirea forțelor socializării și a păcii în întreaga lume, la consolidarea unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul nostru va munci și pe viitor pentru întărirea prieteniei de nezdărnicit între popoarele romine și sovietice, pentru consolidarea unității țării noastre la toate hotărârile în frunte cu U.R.S.S., pentru continuarea dezvoltării și legăturilor frățeste cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și cu celelalte partide comuniste și muncitorești, sub drapelul marxism-leninismului.

12.VII.1957. COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Dava

Proletari din toate țările, uniți-vă!

COMUNICAT

La propunerea Biroului Politic, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin a aprobat unele măsuri organizatorice. Comitetul Central a ales pe tov. Gr. Preoteasa membru-supleant al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R.

CRONICA

— Prin Decret al Președintelui Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, tov. Mișu Constantinescu a fost desemnat din funcția de Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine, primind alte însărcinări.
— Prin Decret al Președintelui Marii Adunări Naționale, tov. Ion Gheorghe Maurer a fost numit în funcția de Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine.

Vizita delegației parlamentare a Uniunii Birmane în țara noastră

Sâmbătă dimineața delegația parlamentară a Uniunii Birmane, condusă de dl. Thakin Thein Maung, deputat de Maubin de Sud, membru al Camerei Naționale, care face o vizită în țara noastră, a fost primită la Președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R.
Oaspeții au fost primiți de Constantin Pirvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, și Tită Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale.
La primirea au fost prezentați de dl. Parascăvescu-Bălașescu, membru în Președintele Marii Adunări Naționale, M. Cruceanu, președintele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale, Gh. Vidrașcu, președintele Comisiei administrative, prof. univ. Traian Ionașcu, președintele

SE CERE
O INTERVENȚIE
URGENTĂ

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).
Cîndva, organizațiile U.T.M. din Pincota, raionul Arad, aveau o activitate bogată. Am căutat să regăsim acum câteva zile Zădărnici. Pe cîmpurile din jurul comunei aproape 1000 ha de pășuni, holde bogate, dintre care multe au fost secerate încă de acum zece zile. Batozele n-au treierat pînă acum însă nici un sноп. Am colindat cîmpurile și pe arșiță și în amurg. Nimeni însă n-a putut să-mi înlăture nedumerirea în legătură cu lipsa de activitate a tinerilor de aici. În comună există o fabrică de mobilă unde lucrează mai bine de o sută de tineri, dintre care majoritatea sînt utemiști. Este de neînțeles de ce comitetul U.T.M. al fabricii nu organizează după oarele de lucru o echipă sau o brigadă care să ajute secția G.A.S. pe colectivități sau pe întovărășii la stringerea snopilor în câmp. În comună sînt mulți pionieri. N-a venit oricînd în gînd nimănui ideea de a-i mobiliza pe pionieri și școlari la stringerea snopilor de pe cîmp? Organizația U.T.M. a comunei (secretar tov. Felice Mosze) nu are nici un fel de activitate în această perioadă? Comitetul raional U.T.M.-Arad trebuie să intervină de urgență în sprijinul organizațiilor U.T.M. din Pincota pe care să le pună pe... picioare acum în campania de recoltare.

(Continuare în pag. 2-a)

Pionierii la odihnă

Scînteia
Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

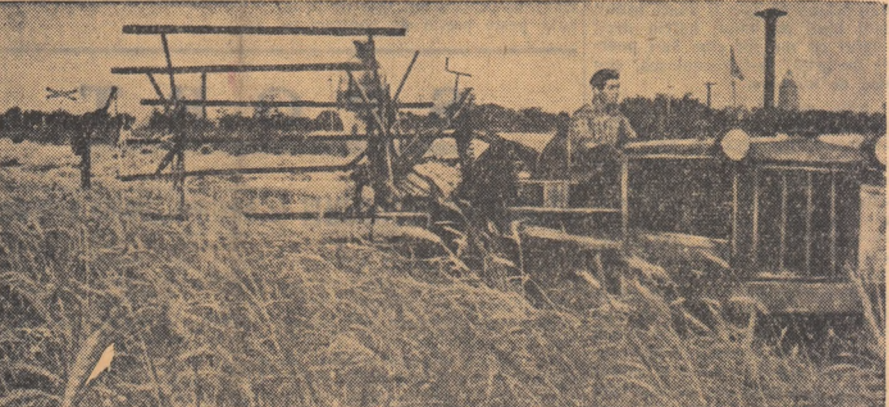
Anul XII, Seria II-a, Nr. 2546 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 14 iulie 1957

TOATE FORȚELE
STRÎNGERII RECOLTEI!

Muncitorii ajută
la strînsul recoltei

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).
În ultimele zile gospodăriile agricole de stat, Buda și Rîșov, au fost ajutate la stringerea recoltelor de pășuni cu forțe noi. Peste 1200 de muncitori vîrstnici și tineri din aproape 20 de întreprinderi ale orașului Ploiești, în frunte cu secretarul de partid, de U.T.M. și președinții comitetelor de întreprindere, au ieșit după orele de lucru la seceratul grîului. Ei au secerat, legat snopi, jăcut clăi. Tot prin muncă voluntară în aceste zile au fost adunate din urma secerătorilor-legători peste 90.000 snopi de grâu. Printre cei care au răspuns la chemarea comitetului orașenesc U.T.M. Ploiești pentru stringerea la timp și fără pierderi a recoltelor de grâu se aflau și muncitorii Florea Ivan, Eugen Pîru, muncitorii Valeriu Barbu, Stela Tîrnău și alții de la uzinele „1 Mai” Ploiești care au fost animatorii întrecerii inițiată la seceratul grîului, de pe tarlaua G.A.S. Buda.

STRÎNGERII RECOLTEI!

Secerătoarea-legătoare a G.A.S.-Simeria, regiunea Hunedoara, a intrat în lanul de grâu de abia dat în pîrgă. Foto: Eugen CSIKOS

LUMINILE DIN CÎMP

Amurgul cade pe întinsul cîmpului. Odată cu lăsarea serii se mai potolește doborîrea și o ușoară boara răcoritoare colindă peste întinderi. Atunci îmi îndrept poziția spre arie. Și pînă ajung acolo, printre clăi enorme, printre oameni și care, se aprind luminile în cîmp. Sînt becurile de la arie electricizate din comuna Chiajna.
Mă îndrept către bibliotecă. Cîmpul pionierilor și tinerii grupuși în jurul unei mese, citesc o piesă. — Citește, Curule! E rîndul tău — spune Maria Dincă, responsabilă.
Bondocul brunet, Tudor Stoian își ia o poziție activă și-și citește rolul. Ceilalți rîd.
Măriaucă îmi întinde apoi cartea cu evidența celor ce au citit de cînd a început teatrușul. Sînt mulți la număr. Biblioteca are cărți de tot felul.
Cu simț gospodăresc sînt bine amenajate și barăcile unde se odănesc boabele din restanțe. Cîntăreț și pus într-un loc în apropiere. Punctul pompiestic e gata oricînd să înlăture un eventual incendiu. Cărele intră pe o parte și ies pe alta. Și becurile, instalate în cele mai potrivite locuri, împrăștie o lumină uniformă.
Recoltă bogată
Tînărul deputat Petre Minea cîntări în palmă boabele și grîi multumit:
— Bogată recolta! Mă bucur că toți cei 6 frați ai mei au intrat în întovărășire.
Costea Marin seotă din sac un pumn de orz, vine lîngă soția lui și grăiește:
— Uite, Lenușo, ce boaba pline. Dacă am fi avut și noi mai mult de 25 de ari...
Lenușa oțtează:
— Dacă am fi fost și noi întovărășiți... Dar abia ne-am căsătorit. Am vorbit cu nenea Jecu, președintele. Intrăm și noi. 2.500 kg. la hectar au scos ei la orz...
Și glasurile lor se amestecă cu altele, cu duduul batozei. Dar
NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea București
(Continuare în pag. 2-a)

Să asigurăm respectarea drepturilor legale și îndatoririlor tineretului muncitor CUM A FOST lichidat un cămin de tineret

Uzinele de vagoane „Gheorghe Dimitrov” din Arad și-au câștigat un renume bine meritat atât în țară cât și peste hotare. Eleganțele vagoane de clasă, vagoanele de marfă și de minereu pe care le întind sînt pe toate liniile ferate, sînt rodul muncii harnicului colectiv de aici. Vîrsta celor mai mulți constructori de vagoane nu depășește treizeci de ani. Dragostea de meserie le-a fost înșulată multă de școala profesională, unde s-au și pregătit pentru a deveni muncitori calificați.
Mulți dintre acești tineri muncitori erau bine cunoscuți în fabrică. Fotografările lor le înfățișează la panoul de onoare, numele lor erau enșulate la gazeta de perete, în evidențierea sau adunări festive sau chiar în pagini de ziare.
Am vizitat de curînd uzina pentru a vedea cum sînt respectate drepturile legale ale tinerilor muncitori. Știam că uzina are un cămin unde erau cazați mai bine de 200 tineri muncitori, toți absolvenți ai școlilor profesionale de ucenici. Am aflat că „s-a mutat” căminul undeva la marginea orașului, în Aradul Nou, Intrădevăr. Dar cum?
În șase camere erau înghesuște zeci de paturi.
De ce a fost „mutat” căminul? Sfatul popular orașenesc Arad a cerut uzinei să mute căminul fără a-i asigura un alt local corespunzător. În urma acestui aviz 131 de tineri muncitori au rămas fără loc în cămin.
Conducerea uzinei nu și-a făcut o problemă din aceasta, deși la terminarea școlii profesionale încheiasse contract cu tinerii respectivi. Dintr-un condei le-a desfacut contractul de muncă.
Tov. Gherman, director adjunct, a recunoscut abia mai târziu că mulți dintre aceștia săvîrșiseră în uzină fapte de adevărat eroism.
Nici în privința muncii propriu zise conducerea uzinei nu avea dreptul să desfacă contractul de muncă acestor tineri întrucît cei mai mulți arătau din zi în zi că devin muncitori tot mai pricepuți.
CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Timișoara
(Continuare în pag. 2)

Delegați la Festival
RESPONSABILUL BRIGĂZII DE MINERI

vorbește și înșina de „Miner fruntaș” pe care o poartă pe piept.
Pentru toate aceste realizări precum și pentru multe altele tinerii i-au încredințat lui Alexandru Jarca mandatul de delegat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

O COLECTIVISTĂ FRUNTAȘĂ

De obicei, atunci cînd se vorbește de colectivă millonară din Borș, printre numele celor fruntași figurează și numele Magdei Bîrdos.
Fată pricepută și harnică — iată cuvintele ce se pot rosti la adresa ei. Despre această hîrnică vorbesc și cele 130 de zile-muncă, efectuate în acest an de ea. Așa se explică și încrederea utemiștilor care au ales-o ani de-a rîndul secretară a organizației de bază U.T.M.
Cuvintele de laudă însă nu se pot opri aici. Magda Bîrdos este și o sportivă fruntașă. În echipa de handbal precum și în cea de volei, care a reprezentat raionul Oradea în întîlnirile inter-raionale a spartachiadei de vară a tineretului Magda Bîrdos s-a afirmat în mod deosebit. Ambele echipe au cucerit locurile II.

Pentru vrednicia ei, Magda Bîrdos a fost aleasă delegată la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.
P. IOSIF
Oradea

Victorii prețioase ale sportivilor noștri peste hotare

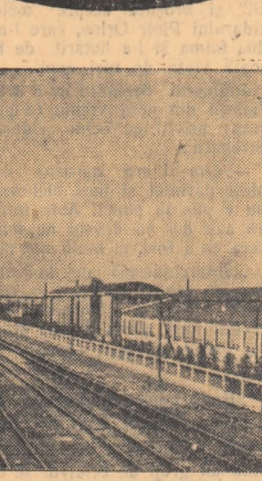
De cîteva zile telegramele orgenților de presă ne aduc vești despre rîsunătoarele victorii sportive rominești. La Liberec (Cehoslovacia), la Opatija (Iugoslavia), la Aachen și mai ales la Viena, sportivii romini au adus patriei importante succese. Deasupra tuturor se ridică strălucita victorie obținută de maestrul sportului Ion Micoșoiu care și-a înșinat numele pe lista campionilor mondiali la popice. Este pentru prima oară cînd țara noastră participă la un astfel de campionat mondial. De aceea cu atît mai prețioasă este victoria campionului mondial Ion Micoșoiu. Victoria strălucită de la Viena a reprezentanților noștri a deosebit de clar și dată avem în vedere faptul că ea a obținut titlul de campion mondial la o diferență de 9 puncte de următorul clasat. La Opatija s-au înșinat și întrecerile tîrnelului „le lupă clasice „Cupa Jadran”. I. Cernea, M. Solcz, Gh. Dumitru și Ch. Popovici s-au clasat pe primul loc la categoriile la care au concursat. În întrecerea pe națiuni, România s-a clasat pe locul II cu 29 puncte la o diferență de patru puncte de Iugoslavia. După cum au relatat ziarele, I. Cernea a fost cel mai bun luptător al tîrnelului.
Ne amintim de recentul concurs internațional de la Liberec (Cehoslovacia) care a subliniat extrem de buna comportare a motocicliștilor romini. Măsurîndu-și forțele pe un traseu de 880 kilometri a lătură de 34 echipe din cinci țări, motocicliștii noștri s-au situat pe locul doi în clasamentul general, la egalitate de puncte cu prima clasată Cehoslovacia. Ludovic „Zavo”, Pop Mihai, și Alexandru Lazărescu au obținut medalia de aur la cilindratele respective, iar Mircea Cernescu a tîrnut să se mulțumească cu Medalia de argint în urma unui start defectuos.
Și iată că teleimpresariatul ne

(Continuare în pag. 2-a)

Să ne cunoaștem PATRIA
PORT LA DUNĂRE

Am ajuns la Galați în pragul însorării, cînd se așterneau vălurile violete din ce în ce mai dese și pe cer începea să se presimțea lumina lumii. Imaginea nopții care venea m-a împintinat înșă, mai devreme, înainte de a intra în Galați: am trecut, timp de cîteva minute, prin întîlnirea orb al tunelului prin care calea ferată irupe orașul-port de la malul Dunării.
Și ieșind din pîcila acelei nopți timpurii, am avut deodată o surpriză plină de emoție: în înșinarea de un albastru străveziu, tremura înainte și în șlinga, imensă și apă. Valuri scînteiau argintii și altele întunecate, ca și pe cer, încît tîrnelul acela ireal, fantastic, părea că coboară cerul pe pămînt sau urcă pămîntul în cer.
Iar în dreapta, pierduți la o margine de pămînt dincolo de care se presimțea fluviul, Galații apăreau limid strălucind cu primele lumini.
Tîrnelul acela ireal, pe al cărui cer se fugăreau lame subțiri de apă, era Brateșul, lacul căruia i se bănuiesc conturele. A venit apoi hîrmălaia pătînjensului de linii ferate, casele de la marginea orașului defilînd tăcute, în viteză, pe lîngă geamul

N-am găsit în noaptea aceea unde să dorm în Galați. Mi se pare că exista un hotel, care era arhiplin. Am părăsit orașul pe seară. În piața centrală, un grup de cetățeni se căznea cu sape și tîrnăcoape, se debaraze nițel pămîntului.
FLORIN PETRESCU
(Continuare în pag. 2)

Exteriorul fabricii de pîse de schimb C.F.R. din Galați

COADA BOULUI

Ante scriptum:
Cer iertare cititorilor pe această cale pentru subiectul lipsit de delicatețe pe care mi l-am ales, pentru afirmațiile cu înșelării ușor în decențe, impuse de altele de înșăși natura obiectului în discuție, adică coada bouului.
Mai întîi, aș dădă mai incintă de a intra în subiect, vom da o definiție științifică cozii bouului. Deci, ce este coada bouului? Coada bouului este o prelungire a șirei spinării susumiturii patruped rumegetor, cu o lungime de circa un metru și ceva, cu un diametru de circa 5 cm., și care are în virș un smoc de păr. La ce servește bouului coada? În principal ea să se apere de muște.
Coada bouului mai poartă seroi însă și ca subiect pentru o operă literară, pentru o discuție și, mai ales pentru o controaversă literară.
În felul acesta coada bouului — pînă acum total ignorată — și-a căpăt, în șfîrșit, locul ei în cuvenența în literatură și estetica secolului XX.
Care a fost deci procesul reabilitării cozii bouului și proclamării locului cuvenit ei în literatură?
Cenaclul literar „Filimon Sîrbu” din Constănta a avut de curînd o mare consfătuire jubilară cu care ocazie au omis în localitate și cîțiva reprezentanți oficiali de la centru. Consfătuirea s-a ținut pe seminarul de genuri: poezie, proză, dramă etc. Întîmplarea care face obiectul prezentului folleton s-a petrecut în seminarul de proză. Iată cum a început:
Un tînr scriitor ta-

lentat, Marin Pîrumbescu, a citit în cadrul seminarului cîteva fragmente din nuela sa „Cornul lui Prian”. Pe scurt, subiectul nulei este următorul: în anul 1907, un țărăn își scapă bou (Prian) în lanul unde arendă hain. Arendășul, o bestie, schilodește sârmanul animal tăindu-i un corn și coada. Urmează apoi durerea și mila omului pentru dobitocul năpăstuit. În noaptea și simplitatea sa, omul se gîndește să lunge bouului coada la loc pentru a-i remedia slujenia.
În mare, acesta e subiectul. Apoi au început discuțiile. Au luat cuvîntul mai mulți tovarăși. S-a spus că nuela e bună, autoul are merite, are talent. Discuția nu avea însă neri, și lipsea picătura de acid care să provoace eferveșcența. Și acicul a fost aruncat în discuție de către un bătrînel venerabil, cu figură și limbaj de avocat țești la pensie.
— Mda, a zis dînsul, ridicînd sprîncele, nuela merge bine pînă la un anumit punct, cînd eroul, țărantul năpăstuit, se gîndește să lungească sârmanului bou coada de care a fost frustat. În care a fost frustat în chip barbar și care îi aparținea prin legea necrisă a naturii.
În șfîrșit, iată că s-a tot problema-cheie sa discutat. Să se lungească sau nu bouului coada? Evident, s-au format două tabere: anticodizii și procodizii. Mai înterresante par argumentele anticodizilor.
— Nu e bine să se lungească coada. Dacă e să se lungească nuela este sacrificat.
— Să vă dau un exemplu — și-a început

pledoaria un maestru de importanță locală — Hamlet, de pildă. Hamlet moare — sper că toată lumea este de acord. Dar dacă Hamlet ar învia, ce s-ar întîmpla atunci? Tragedia lui Shakespeare ar fi ratată, ar fi lipsită de măreția tragismului. Așa și cu coada bouului oțteată în discuție. În concluzie, sînt împotriva lipirii ei.
După aceasta, evident, discuția a fost lărgită, adică s-a trecut la discutarea bouului în întregime. Cineva l-a învoat pe Homer, iar mai departe s-a trecut la Hugo, la Esenin etc. Discuția aceasta rodnică a stimulat gîndirea creatoare a propunătorului și a dus la descoperirea unor noi teze. Astfel, în cadrul discuției, bouul în plastica universală și românească s-au emis diferite aserțiuni în un înalt nivel zoologico-artistic.
Un tovarăș de la centru, poetul M. G., a remarcat că e vulgar totuși să discutăm bouul în întregime pentru că, de fapt, la bou, poezia nu este decît ochiul lui umezit de o blindețe divină.
— Mda, a zis dînsul, ridicînd sprîncele, nuela merge bine pînă la un anumit punct, cînd eroul, țărantul năpăstuit, se gîndește să lungească sârmanului bou coada de care a fost frustat. În care a fost frustat în chip barbar și care îi aparținea prin legea necrisă a naturii.
În șfîrșit, iată că s-a tot problema-cheie sa discutat. Să se lungească sau nu bouului coada? Evident, s-au format două tabere: anticodizii și procodizii. Mai înterresante par argumentele anticodizilor.
— Nu e bine să se lungească coada. Dacă e să se lungească nuela este sacrificat.
— Să vă dau un exemplu — și-a început

Ion Băieșu

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

10 oameni cu suflet mic

Am clîtît nu de mult în „Scintila tineretului”, un articol care ridică o problemă demnă de lăsat în seamă, intitulat: „Zece copii nu sînt în stare să întrețină un părinte”. — Sînt un om trecut prin multe necazuri, călît. De felul meu nu sînt emolvi, cam greu apare vreo lacrimă în ochii mei, dar citind acest articol m-am trezit cu un șir de lacrimi pe obraz. Fără să vreau m-am trezit prin fața ochilor copilăria și adolescența și felul cum în această perioadă, citit cu atât mai mult, m-am purtat cu el, cum l-am stimulat și cum l-am ajutat la bătrînețe. Eu mi-am iubit neșus de mult părinții, și totuși, cînd acest articol mi-am dat seama că nu l-am ajutat suficient, că nu am fost suficient plîng eu cînd au fost necăzii, că puteam face mai mult pentru ei.

Sacrificii mari și mărunte pe care le face un părinte cît timp își crește copilul, grija pentru e-

ducerea lui, emoțiile și speranțele pe care și le lega de el și în care își dăruie întreaga ființă nu pot fi evaluate, cîntărite sau răsplătite. Doar o singură cale are copilul ca să se ridice la înălțimea pe care i-o reclamă darul unei vieți de om: să se realizeze să îndreptățească speranțele care s-au pus în el, să răspundă dragostei cu dragoste. Fîind om și știind toate acestea, nu poți privi părintele ca pe o povară, sfînta datorie de fiu ca pe obligație — grea și neplicută.

De aceea, nu pot să nu mi exprim indignarea și disprețul față de acești zece copii, mici la suflet, lipsiți de respect pentru părinții lor care l-au crescut cu atît de greu și trudă. Oare ei cred că nu vor îmbătrîni niciodată? Bătrînețea va veni. Nu le doresc însă să ajungă în situația tatălui lor.

Mă mir de Tudor Covaci: e președinte de întovărășire, are în

grijă interesele întovărășirilor, creșterea hunei lor stări și el își alungă părintele care l-a crescut și l-a ocrotit cînd era copil pe motiv că nu i-a lăsat suficientă avere. Cum se pot oare împacă aceste lucruri, cum pot sta alături abnegația și meschinăria?

Am scris așa cum m-am priceput, și îndeosebi cum am simțit și vă rog să transmiteți încă odată acestor zece copii că societatea noastră disprețuiește atîtea lucruri lipsite de cele mai elementare sentimente omenești. Dar să-i lăsam pe ei de-o parte.

Mă gîndesc la lovitura pe care a primit-o bătrînul Grigore Covaci. Speranțele pe care și le-a pus în fiul său nu au fost îndreptățite, cei pe care s-a luptat o viață întreagă să-i facă oameni s-au scos singuri, prin fața lor, din rîndul oamenilor. Truda unei vieți întregi a fost zadarnică: a acest singur, simplu gest de a-ți alunga părintele e oglinda josniciei, a meschinăriei lor. Îmi dau seama că asta îl doare înfînt mai mult pe bunul bătrîn decît faptul că nu are cine să-i poarte de grijă, să-l găzduiască, să-l dea de mîncare.

Știu, nu pot pretinde să vind această rană care va rămîne totdeauna deschisă. Aș vrea doar să sper că oamenii între care trăiesc copiii lui vor și să fie aspri și exigenți, înlăturîndu-le diformitățile sufletului, curățîndu-l de zgură. Și aș ruga și redacția să transmită tovarășului Grigore Covaci că dacă cei zece copii ai lui nu-l mai consideră tatăl pentru motivul că nu le-a lăsat „avere”, apoi eu îl rog frumos să-mi permită să mă consider aș putea voi purta cu el așa cum m-aș purta cu adevăratul meu tată.

BUTTA PANTILIMON
— Sibiu —
Str. Horiașu 2-8

Victorii prețioase ale sportivilor români peste hotare

(Urmare din pag. 1-a)

aduce vestea unor alte succese ale sportivilor români peste hotare. La Aachen — călătorii Vasile Pinciu s-a clasat pe locul III în proba ne-numerotată; tenismanul român Gheorghe Vișnu participînd la turneul internațional de la Sopot (R.P. Polonia) a învins în sferturile de finale ale probei de simplu pe fostul campion al R.P. Polone, Piatek. Învingerea a durat peste două ore fiind extrem de spectaculoasă și la capătul ei Vișnu a obținut victoria cu 7-5, 0-6, 5-7, 6-3, 6-2, și s-a calificat astfel pentru semifinale. În proba de dublu mixt perechea Vișnu (R.P.R.), Grossman (R.P. Ungaria) a învins cuplul Streichova (R. Cehoslovacă), Mei Fu-chi (R. P. Chineză) cu 3-6, 6-2, 6-3.

Ne apropiem de ora cînd gazeta intră la tipar, dar telegramaticul continuă să bată. El ne anunță noi victorii sportive, și noi așteptăm cu înfrigurare să aflăm rezultatele după prima și a întîlnirii triumfuloare de atletism, juniori de la Sofia, România-Bulgaria-Ungaria. Dar iată că a sunat telefonul și intrăm în posesia relațiilor.

Am plecat din Galați cu aceste amintiri.

Și întîmplarea a vrut să mă întorc acasă, din nou, pe îndreptate. Am poposit în gara curată.

Nu știu precis cum s-a întîmplat, dar primul drum pe care l-am făcut în oraș, a fost la o creșă de copii. De fapt, treceam spre parcul zărit din tren și, un moment dat, mi-a apărut

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

Pentru asigurarea aprovizionării cu cartofi de toamnă

Pentru asigurarea aprovizionării cu cartofi de toamnă a populației și a industriei alimentare Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a fixat printr-o Hotărîre sistemul de contractări și achiziții a acestui produs agricol.

Conform Hotărîrii, începînd cu anul 1957 Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum va fi unic contractant la cartofii de toamnă.

Contractele se vor încheia cu gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, membrii acestora și producătorii individuali. Unitățile din sistemul cooperativei de consum vor încheia contracte pentru cumpărarea de cartofi de toamnă la prețuri ferme de contractare. Cantitatea minimă de contractare se stabilește la 1.000 kg.

Hotărîrea prevede avantajele de care se bucură producătorii contractanți. Astfel gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole care contractează cu statul cantitatea minimă de 200 tone primesc un spor de 10 la sută peste prețul de contractare

stabilit și o arvună de 150 lei de fiecare tonă contractată. De asemenea contractanții vor fi sprijiniți cu îngrijămintă chimice și insectofungicide la preț de stat cu amănuntul și vor primi cartofi pentru sîmînță, rezistenți la rîia neagră.

Producătorii contractanți care aduc produsele la centrele de recepție vor primi plata transportului conform tarifulor în vigoare pentru distanța ce depășește 5 km. scotită de la comuna sau satul pe al cărui teritoriu se află cultura contractată.

Hotărîrea stabilește că se pot încheia contracte cel mai tîrziu cu 30 de zile înainte de recoltare. În cazul cînd producția contractată a fost calamităta, producătorii vor restitui avansul sau va putea preda alte produse în echivalență.

Hotărîrea prevede obligațiile Comitetelor executive ale sfaturilor populare de a sprijini activitatea unităților din sistemul cooperativei de consum pentru popularizarea prevederilor prezentei Hotărîri și organizarea acțiunii de încheiere a contractelor la cartofii de toamnă.

SPORT

Ploaie de recorduri la bazinul „Dante Gherman”

La bazinul „Dante Gherman” a început simbioza înotului internațional de naționale dintre echipele selecționate de tineret ale R. P. Romînie și R. P. Ungarie. Tinerii înotători romîni au cîștigat 8 din cele 9 probe desfasurate, stabilind totodată patru noi recorduri de seniori ale R.P. Romînie.

În proba de 100 m. delfin, Alexandru Popescu a realizat timpul de 1'04"3/10. PERFORMANȚA LUI, UNA DINTRE CELE MAI BUNE REALIZATE ANUL ACESTA ÎN EUROPA, ESTE SUPERIOARĂ VECHILUI RECORD CE-I APARTINEA. Un rezultat bun a fost înregis-

trat și de Dumitru Kaminski (R.P.R.) în proba de 100 m. spate — 1'08"9/10 (NOU RECORD). În primul schimb al stăteii de 4x100 m. MARIA BOTOȘ A ÎNTRUCUT CU O ZECIME DE SECUNDA RECORDUL TĂRII ÎN PROBA DE 100 M. LIBER realizînd timpul de 1'11"2/10.

Stația de 4x100 m. liber fete: R.P. Romînia — 4'49"2/10 (NOU RECORD R.P.R.). La sărituri, după prima zi conduce Gh. Banu (R.P.R.) cu 122,52 puncte, urmat de Aurel Breja (R.P.R.) — 113,64 puncte și Jenő Marton (R.P.U.) — 113,07 puncte.

In prima zi Tinerii atleți romîni s-au prezentat sub așteptări

Corespondență telefonică din Sofia

Deși norii gri și aiuză făcuseră apariția azi după amiază deasupra Sofiei, cîteva mii de spectatori au rînit totuși să participe în tribunele stadionului N. Levski, pentru a urmări întîlnirea internațională de atletism dintre reprezentativele de juniori și junioare ale Romîniei, Bulgariei și Ungariei. Prima probă a zilei a fost cea de 110 m. garduri băieți, cîștigată de Söke Gabor (Ungaria) cu 15,5, pe locul doi Jurcă Valeriu (Romînia) cu 15,6 și Stoicescu Ștefan tot cu 15,6. Proba de 100 m. plat a fost de asemenea foarte disputată, trei concurenți terminînd în același timp. Primul loc a revenit lui Horvat Tibor (Ungaria) cu 11,2 urmat de Totev (Bulgaria), Chirlov (Bulgaria) și Stein (Romînia) cu 11,4.

În general tinerii atleți romîni nu-au fost în forma lor cea mai bună și au trebuit să se mulțumească numai cu două victorii: Stancu Haralambie la lungime cu 6,83 m. și Venczel la aruncarea suliței — fete — cu 41,3 m.

După prima zi de întreceri scolar este următorul — BĂIEȚI: R. P. Ungaria—R.P.R. 56-38; R. P. Bulgaria—R.P.R. 58-46; R. P. Ungaria—R. P. Bulgaria 61-34. FETE: R. P. Ungaria—R. P. Bulgaria 31-22; R. P. Ungaria—R.P.R. 33-18; R. P. Bulgaria—R.P.R. 30-21.

Întrecerile din cadrul meciului triunghiular de atletism continuă duminică.

TOMA HRISTOV
Sofia 13 iulie.

Asesmuări de DIRECTOR

Întîlnire cu POEZIA*

Poate părea enrios, totuși eroic năru nu ascunde că discutarea volumului de față îl pune de la bun început într-o stare dificilă. Și-a asumat sarcina prezentării unor pagini de poezie, alese antologic din creația mai veche (1923-1943) a unui scriitor care a fost și a rămas pînă azi un surprinzător poet. Ce pare deosebit în această „plicticoasă” îndatorire? Răspunsul nu vom da dintr-o dată ci pînă la urmă, de la distorsionul mesajului tulburător al „Poemelor simple”.

Înainte de a progresa pe drumul anevoios al descifrării și definirii concepției sale filosofice și artistice, ascedem asupra lui Zaharia Stancu, ascedem asupra lui și asupra lui în care au fost rezolvate, o concluzie de ordin mai larg. Ceea ce pare ciudat este că temperamentul impetuos, mobil, dinamic, al scriitorului și-a impus vreme de aproape un deceniu o formulă greu convenabilă — și firii și viziunii sale. Stancu, după cum ne lasă să observăm și ciclurile „Miniaturi”, „Scrieri din cîmp”, „Păclii”, „Fuga lehedelor”, „Biblice” s.a., s-a stabilit predilect la estren, cultivînd notația grațioasă, senină. Nu ne mirăm acest din urmă fapt, deși caracterul dificil al poeziei sale se prezintă de la debut un grăunte de scepticism și tristețe. Surprinzătoare este în sfîrșit că conștientizarea exclusivă la forme fixe, ce ar putea în chip înșelător să lase impresia de pînă la urmă emoțională, acunînd lipsa unei respirații lirice, mai extinsă și, implicit, mai densă. Dar odată cîștigată încrederea și experiența creatoare, procesul desăvîșirii devine inevitabil. Poetul se deschide cîmp liber spontaneității sale și se regăsește de atît dată tumultuos în poeme largi și totuși exemplar concentrate ce exultă în fața privilegiului vieții și ale naturii. E înfrigorat și etim în febrilitatea stihurilor o laudă adusă omului, muncii transfiguratoare — izvor de frumusețe durabile și de satisfacții nobile, și iubirii, cîntată ca o irezistibilă înconunare a tuturor tainelor și minunilor universului: „Am prins în mîni în sori o stea care cădea / Și nu lovească-n arși, / Poate o abînză / Ce s-ar întoarce / În zbor, cu coaja grea / Către prisaș ai, de miere și lumină”.

Și iată, exprimat cu înfîntă gîngărie și plasticitate, un dar erotic, evocînd parcă o adevărată geneză cosmogonică: „Te știu lacomă și-ți dau în dar / Să-ți faci sălbi și centuri aurul lumii / Argintul mărilor pentru brațari / Albastrul murgului pentru petunii. Te știu lacomă și-ți dau în dar / Puful norilor, să dormi pe el / Plîndul zorilor, să te-acopere / Soarele să-ți fie inel”.

Pentru cine a urmărit mai îndepărtat procesul nenunțatelor elaborări ale acestui mare poet în proză care este „Desculț” a devenit cunoscută tendința scriitorului de a-și reviziona mereu producțiile, de a le lărgi orizontul, de a le înnoi și mîntui substanța. Dispoziția aceasta nu e o curiozitate recentă a scriitorului lui Zaharia Stancu. Se știe că ea a caracterizat de foarte timpuriu. Așa se și explică de ce, nemulțumit de sferile abordate, odată cu ciclul „Steaua pe care stăm” poetul adîncește categoric și hruse investigația de ordin social și conștientizarea revelator găsirea unei căi proprii în oglindirea luptelor pe care omul le dă spre a conferi destinelii său un sens moral și istoric ascendent. Așa se explică urzarea pe care poetul o face fiului său: „Mina ta sprînză, de zece ani care acum își scrie lecția cuminte / Să ridice spada roșie, necruțătoare, fierbîntă / Pentru izbînda neamului tău diris de fărîni”. Iată, același motiv reluat cu un accent de dirzenie în

H. ZALIS

Cum a fost lichidat un cămin de tineret

(Urmare din pag. 1-a)

Banța Nicolae, Weiner Ioan și Goja Petre — de pildă — toți trei din secția vagonaj-pregătire, au fost lăudați de nenunțate ori nu numai de muncitorii bălîrniți ci și de mîștrii și inginerii. Cu toate acestea tinerii au fost îndepărtați. Și acest lucru s-a făcut, din păcate, fără teme. Aceasta o dovedește și faptul că numai la cîteva zile după ce li s-a desfășurat contractul de muncă, uzina a publicat anunțuri mari în ziarul local, arătînd că angajații frezori, strîngeri, lăcătuși etc., adică oameni locuini din meserie în care se specializaseră tinerii concediați. Și toate acestea sub ochii organizației U.T.M.

Iată cum o încalcă la legii de către statul popular orășnesc a dus la săvîrșirea altor ilegalități de către conducerea uzinei.

Este adevărat că în căminul muncitorilor se strecuraseră și cîteva indisdiscipline. Vreau să vorbesc de izvoarele indisdisciplinei. În cazul de față ele se trag în primul rînd din lipsa unor condiții necesare. Conducătorii uzinei motivează lipsa lor de interes pentru această problemă cu ideea că „tot ce s-ar face e zadarnic, acești tineri, nu sînt în stare să păstreze bunurile ce eventual li s-ar da în folosință”. I-am sfătuit pe acești tovarășii să viziteze căminele tinerilor muncitori de la alte mari întreprinderi din Arad, cum ar fi spre exemplu uzinele „30 Decembrie” unde vor vedea cum în urma preocupării conducerii de a crea condiții bune de trai tinerilor muncitori și disciplina s-a îmbunătățit. Vor vedea în aceste cămine că tinerii se descalță la ușă și nu murdăresc covorele de pe jos, că fiecare are papuci, pijama și că peste tot domnește ordinea pe care și-au împușcat ei, tinerii muncitori. Condițiile bune de trai au ajutat la educarea tinerilor de aici.

Despre asemenea lucruri nu poate fi vorba la uzinele „Gheorghe Dimitrov”. Ba ceva mai mult. Tinerii de aici au plătit, timp de aproape 6 luni cîte 30 lei în plus față de plata pentru cămin, cu promisiunea că acești bani vor fi folosiți la confecționarea de noptiere, dulapuri etc. S-au strîns mai bine de 40.000 lei. Banii au fost vîrșăiți uzinei, dar conduce-

rea nu a avut de gînd și nici nu are nici azi de gînd să-i fotografieze în scopurile inițiale.

În al doilea rînd nu se poate spune că s-a dus o muncă de educație cu acești tineri. Directorul uzinei, tov. Boșneag, mi-a spus:

— Pe mine nu mă interesează decît ce fac în producție. Nu s-a mai dus să le fac educație în cămin.

O asemenea concepție este cit se poate de greșită.

Tot dînsul mi-a spus:

— Am avut cîndva 400 de tineri în cămin. În ultima vreme mai erau 212, acum sînt vreo 80. În curînd vom ajunge la zero. Vom desființa căminul.

Ciudate concepții. Conducerea Ministerului Industriei Grele ar trebui să oblige conducerea acestor uzine să își îndeplinească cu strictețe obligațiile legale față de tinerii muncitori, să-și respicte angajamentele precum și sarcinile ce-i revin în mod firesc.

Fără îndoială că pentru aceste abateri de la respectarea drepturilor tinerilor de la uzinele „Gheorghe Dimitrov” poartă o mare răspundere comitetul organizației de bază U.T.M. de aici, care a tolerat această stare de lucruri, lăsînd ca munca de educație a tinerilor să se desființeze la întîmplare. În loc să se îngrijească de felul cum trăiesc tinerii în cămin, de modul cum își petrec ei timpul liber, tov. Pavel Cîmpoiaș secretarul comitetului U.T.M. nu cunoaște nici măcar unde a fost mutat căminul la Aradul Nou. De altfel el nici înainte nu prea a fost văzut în căminul tinerilor muncitori. Singurul care a mai trecut din cînd în cînd a fost tov. Gh. Stoica locuitor de secretar. Din păcate și preocuparea sa a fost minimă.

Este timpul ca comitetul orașnesc U.T.M. Arad să ajute aceste organizații de bază, să-și înțeleagă îndatoririle pentru respectarea drepturilor tineretului pentru a se pune capăt acestei stări de lucruri.

(Urmare din pag. 1-a)

mlnt de moloz, ca să facă un parc mic.

— Muncă voluntară! mi-a explicat, laconic, omul care mă însoțea.

Am păstrat despre Galați amintirea unui oraș pitoresc, contradictoriu, plin de fantazie în așezarea lui, un orașel încântător care a fost strivit sub bombe și încearcă, cu puteri slăbite, să revie din proprii-a cenuse.

În gară (frig, întineric), abia am găsit, pe un colț de masă cu mușamala sîmoasă din „Bufetul gării”, cîteva felii de slănină rîncedă, cu un pic de piine rece.

Am plecat din Galați cu aceste amintiri.

Și întîmplarea a vrut să mă întorc acasă, din nou, pe îndreptate. Am poposit în gara curată.

Nu știu precis cum s-a întîmplat, dar primul drum pe care l-am făcut în oraș, a fost la o creșă de copii. De fapt, treceam spre parcul zărit din tren și, un moment dat, mi-a apărut

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

era un bărbat între două vîrste, care lucra cu convingere și conștiințiozitate de arizan.

Luminile din cîmp

(Urmare din pag. 1-a)

de-o dată... liniște. Batoza rămîne mută. Numai bătrînul și inimosul batozar Alexandru Bunea de la S.M.T. Ciogirău suduie de mama focului. Ce s-a întîmplat?

Slabă planificare

Sa ciobovăieze iar „individualii”, care sînt între la rînd. De ce aceasta? Pentru că sfatul popular, organizația U.T.M., organizațiile obștești, n-au luat măsuri din timp pentru planificarea treieriiului, pentru formarea ceteilor.

Tovarășul Anghel Micu, vicepreședintele sfatului popular, respingîndul artei, se scuză:

— Ce să facem, tovarășe? La noi e greu să faci pe oameni să înțeleagă că la batoză totul trebuie orînduit în așa fel încît nici batoza să nu steie, nici oamenii să nu piardă vremea. Ai noștri sînt obișnuși să plece dimineața cu garnitura la București și să vină înapoi cînd apucă.

Sînt în Chiajna tineri ca Georgeta Minea, Ion Ruse și alții care pierd timpul cînd pe arie, cînd prin sat. Organizația de bază U.T.M., în frunte cu secretarul ei, Elena Dincă, n-a luat nici un fel de măsuri în vederea lămuririi oamenilor.

Sfatul popular cunoștea situația și era necesar să ia în vreme măsuri să organizeze cete, să pună responsabilii dintre cei mai harnici (aranzii muncitori din comună). Păcat că la o arie așa de bine amenajată nu se poate lucra inconștient, din plin. Pe bună dreptate spunea batozarul:

— Știi cît timp se pierde? Apropo un șfert, zilnic. Batoza asta poate să treiere 30.000 kg într-o zi. Și cît am treierat în două zile? Puțin de tot.

Am cercetat registrul de evidență și am notat:

„3 iulie — 8.603 kg, 9 iulie — 12.356”.

Intr-adevăr, foarte puțin. E cazul ca la arie frumose” altfel să stea lucrurile.

Să ne cunoaștem PATRIA

PORT LA DUNĂRE

un zid pe care un om picta, tacticos, un elefant pe o pășite.

— Pictor? I-am întrebant.

— A întors spre mine o privire tulbură de mirare, repede limpezită de un suris blajin. Mi-a arătat cu coada penelului elefantul, care părea să se desprindă de figură cu care apăruse pe lume.

— De asta mă întrebai? Păi, eu nu-s pictor; sînt mecanic aici, la „Fusul”. Dar îmi place să smîngălesc și asta-l grădina creșei. Așa că fac un elefant și eu să pun mai frumos pentru copii.

— De ce te duci în urmă, avusem la București o conversație cu inginerul Luigi Strenatti. Nu v-a mai spune nimic numele?

— Orașul era aproape complet distrus și încă nici astăzi nu e pus la punct. Abia intru în oraș și am deveni nu numai ceea ce a fost, ci mult mai mult.

— Întorcîndu-mă de la creșă, trec de centru și vreau să cobor spre Dunăre. Pornesc de-a lungul unei străzi tăcute, drepte. La colțul ei, înalț privirea. O placă:

Strada muncii voluntare.

Mi-o amintesc, am mai trecut odată pe aici, cu ani în urmă, cînd un grup de cetățeni se căzneau să care o parte din molozul dărîmăturilor, ca să facă loc locurilor de reconstrucție.

Munca aceasta anonimă, modestă, sîrgincioasă, rămîne astăzi neștersă ca o pagină de istorie.

Ajung din nou în centrul ora-

șului și traversez un scuar, ca să intru în incinta șantierului național al tineretului, care își înalță zidurile și profilul macaralelor, promițător și serm.

Printre pezele de iarbă și rondurile de flori, privirea mi se împiedică de o placă de mozaic gri, în mijlocul căruia mozaicul negru formează un cuvînt: Elizee.

Pricep. Pragul acesta a fost al unei prăvălii (o cofetărie, cum afiu la hotel, mai tîrziu) care a dispărut, ca și alte clădiri, în ani războiului.

Și ar fi dezolat amănuntul acesta, dacă nu m-aș afla chiar sub zidurile înalte, superbe, ale șantierului național al tineretului, pe ale cărui suprafețe de mii de metri pătrați se clădește, se clădește...

Cu cîteva zile înainte, șantierul a primit pentru a doua oară drapelul de frunță în întrecere, îndeplinindu-și planul producției globale, cu 110,83 la sută și sporînd productivitatea cu 14,54 la sută.

Cifrele nu spun nimic decît profesionaliștilor, dar emoția cu care utemii au primit distincția acordată de C.C. al U.T.M. e un fapt viu, care le-a lăsat o urmă adîncă. Deși nu e prima dată cînd o cîștigă...

...Cînd am plecat din Galați, acum cîteva ani, m-am desprînt de oraș cu un regret pe care îl lumina numai încrederea că portul de la Dunăre, cu șantierul lui mavale, cu străzile sale capricioase, va renaște la o nouă lumină.

Nu m-am înșelat și mă bucur pentru Galați. Însăși varietatea preocupărilor sale îl dovedește altul, mai fin, entuziast și plin de o pulsație pe care nu a cunoscut-o.

A doua zi am coborît în port, odată pe apă, pe șantierul lui, am aflat că, prin nevăzutele căi, neau să care o parte din molozul dărîmăturilor, ca să facă loc locurilor de reconstrucție.

Munca aceasta anonimă, modestă, sîrgincioasă, rămîne astăzi neștersă ca o pagină de istorie.

Ajung din nou în centrul ora-

șului și traversez un scuar, ca să intru în incinta șantierului național al tineretului, care își înalță zidurile și profilul macaralelor, promițător și serm.

Printre pezele de iarbă și rondurile de flori, privirea mi se împiedică de o placă de mozaic gri, în mijlocul căruia mozaicul negru formează un cuvînt: Elizee.

Pricep. Pragul acesta a fost al unei prăvălii (o cofetărie, cum afiu la hotel, mai tîrziu) care a dispărut, ca și alte clădiri, în ani războiului.

Și ar fi dezolat amănuntul acesta, dacă nu m-aș afla chiar sub zidurile înalte, superbe, ale șantierului național al tineretului, pe ale cărui suprafețe de mii de metri pătrați se clădește, se clădește...

Cu cîteva zile înainte, șantierul a primit pentru a doua oară drapelul de frunță în întrecere, îndeplinindu-și planul producției globale, cu 110,83 la sută și sporînd productivitatea cu 14,54 la sută.

Vizita delegației de partid și guvernamentale sovietice în R. Cehoslovacă

A. Zapotocky: Adevărații prieteni se cunosc după fapte

PRAGA 13 (Agerpres). — TASS transmite cuvintarea rostită de tovarășul A. Zapotocky la recepția oferită în 11 iulie la Hradul din Praga, în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice. În cuvintarea sa, tovarășul A. Zapotocky a spus printre altele:

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și al guvernului Frontului Național, în numele vostru al tuturor, reprezentanți ai organelor de partid și stat, ai întreprinderilor industriale și cooperativelor agricole unice, muncitorilor, țăranilor și intelectualității muncitoare, salut pe tovarășii Hrușciov, Bulganin și pe toți membrii delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice.

Sosirea lor la noi constituie o nouă dovadă a prieteniei puternice și mereu crescînde dintre poporul sovietic și poporul nostru cehoslovac.

Cuvintele despre prietenie, frații și relații tovarășești nu sînt pentru noi fraze goale. Acestea nu sînt cuvinte formale, prin care am dori să camuflăm sau să ascundem ceva, așa cum încearcă să afirme dușmanii noștri. Chiar de la prima știre a năvălirii sosirea delegației și din prudență și din respect față de noi, dușmanii noștri au încercat să încredințeze că această vizită e semnificație faină, să facă proclamații și presupuneri senzaționale, ce „pune la cale” delegația, ce se va întâmpla în timpul vizitei sale și ce schimbări vor urma să aibă loc la noi. De bună seamă că toate aceste pronosticuri se vor sparge ca un balon de săpun.

Campania de pronosticuri și presupuneri senzaționale constituie o veche metodă și o tactică străveche. Presa burgheză venală o folosește împotriva mișcărilor muncitorești timp de decenii.

Arătînd că rolul conducător al partidului, unitatea și forța sa se cădesc în lupta pentru aplicarea justă a politicii marxist-leniniste, în lupta împotriva devierilor de dreapta și de stînga, în lupta împotriva revizionismului, dogmatismului și sectarismului, tovarășul A. Zapotocky a spus: Noi nu trăim în vid. Aceasta înseamnă necesitatea să fim mereu vigilenți și să reacționăm la timp la deformările principiilor marxist-leniniste. De aceea Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a avut o importanță atât de uriașă pentru întreaga mișcare comunistă internațională. De aceea este de importanță istorică ultima plenară a C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care, înfăptuind linia trasată de Congresul al XX-lea, înălțînd cu consecvență tot ce-ar putea tulbura unitatea partidului, tot ce ar înfrîna aplicarea cu succes a liniei Congresului al XX-lea.

Faptul că Uniunea Sovietică — centrul mișcărilor muncitorești internaționale — împreună cu gloriul său partid comunist, a devenit totodată forța conducătoare în lupta pentru pace în întreaga lume și pentru coexistența pașnică a popoarelor nu

este un fenomen întimplător, ci cu totul firesc.

Faptul că noi sprijinim această politică a Uniunii Sovietice decurge din propriile noastre nevoi și interese, aceasta este politica internaționalismului proletar, folositoare și pentru noi și, de aceea, ea se bucură de prietenul nostru popor cehoslovac.

Și pentru noi, cei din Cehoslovacia, problema construirii noului societăți în actuala etapă istorică este legată indisolubil de problema păcii. Este vorba aici de problema coexistenței pașnice a două sisteme diferite în condițiile întrecerii între aceste sisteme. Aceasta este o luptă dusă cu mijloace pașnice. Sistemul conștient și această formă de luptă trebuie să fie acceptată de toți oamenii cinștii, indiferent de convingerile lor politice, credințele religioase și rase, care doresc să muncească și să trăiască în pace. Problema muncii războiului și păcii frîmțită întreaga omenire. De aceea consacrarea tuturor eforturilor noastre cauzei luptei pentru pace. Întregul lagăr socialist luptă perseverent pentru pace, pentru stabilirea unor bune relații între toate țările și, în primul rînd, să întărească relațiile dintre țările socialiste, dintre partidele noastre comuniste și muncitorești, să întărească și să îmbunătățească relațiile cu oamenii pașnici și cu oamenii din lagărul socialist. Dar în lupta noastră pentru pace și pentru realizarea obiectivelor noastre, trebuie să avem în vedere că realizarea evidentă. Așteptînd cuvintele pe care le dorim, dar pentru a merge înainte în front larg, pentru a construi cu succes socialismul, trebuie să întărim unitatea forțelor socialiste, să sporim forța lor revoluționară.

La această recepție participă reprezentanți ai unor țări ne-socialiste. Într-o convorbire cu un om de stat al unei țări burgheze am spus că sintem reprezentanți ai unei țări socialiste, iar dv. — un om de stat capitalist. Acest om de stat mi-a răspuns:

— Vă rog să mă numiți mai bine reprezentant al unei țări ne-socialiste și nu al unei țări capitaliste.

Desigur că poate fi numit astfel, dar aceasta nu schimbă esența lucrurilor.

Vrem întărirea relațiilor de prietenie cu toate țările. Și avînd aceasta în vedere, vrem să întărim lagărul socialist, să ne perfecționăm forțele care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

N. S. Hrușciov: Uniunea Sovietică a luptat întotdeauna și va continua să lupte pentru pace

PRAGA 13 (Agerpres). — TASS transmite Cuvintarea lui N. S. Hrușciov la recepția oferită la 11 iulie 1957 la Hradul din Praga. În cuvintarea sa, tovarășul N. S. Hrușciov a spus printre altele: Scumpe tovarășe Antonin Zapotocky! Scumpe tovarășe Viliam Siroky! Dragi tovarăși și prieteni!

— Vă mulțumim pentru cuvintele cordiale rostite la adresa Uniunii Sovietice, a partidului nostru comunist și a poporului sovietic.

Am spus deja de multe ori că în Cehoslovacia sintem pretutindeni împinși ca prieteni buni, ca frați credincioși. Și aceasta este într-adevăr așa. Popoarele noastre sint popoare frățești. Poporul își exprimă întotdeauna sentimentele direct.

Cea mai mare dorință a popoarelor este pacea. Problemele războiului și păcii frîmțită întreaga omenire. De aceea consacrarea tuturor eforturilor noastre cauzei luptei pentru pace. Întregul lagăr socialist luptă perseverent pentru pace, pentru stabilirea unor bune relații între toate țările și, în primul rînd, să întărească relațiile dintre țările socialiste, dintre partidele noastre comuniste și muncitorești, să întărească și să îmbunătățească relațiile cu oamenii pașnici și cu oamenii din lagărul socialist. Dar în lupta noastră pentru pace și pentru realizarea obiectivelor noastre, trebuie să avem în vedere că realizarea evidentă. Așteptînd cuvintele pe care le dorim, dar pentru a merge înainte în front larg, pentru a construi cu succes socialismul, trebuie să întărim unitatea forțelor socialiste, să sporim forța lor revoluționară.

La această recepție participă reprezentanți ai unor țări ne-socialiste. Într-o convorbire cu un om de stat al unei țări burgheze am spus că sintem reprezentanți ai unei țări socialiste, iar dv. — un om de stat capitalist. Acest om de stat mi-a răspuns:

— Vă rog să mă numiți mai bine reprezentant al unei țări ne-socialiste și nu al unei țări capitaliste.

Desigur că poate fi numit astfel, dar aceasta nu schimbă esența lucrurilor.

Vrem întărirea relațiilor de prietenie cu toate țările. Și avînd aceasta în vedere, vrem să întărim lagărul socialist, să ne perfecționăm forțele care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonastrăa relațiilor celor mai prietenești, frățești între țările noastre. Or, aceste relații sînt în adevăr acum atât de bune încît mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești cu toate țările care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Ziua flotei maritime militare a U.R.S.S.

Cuvintarea lui G. K. Jukov

LENINGRAD 13 (Agerpres). — TASS transmite: La adunarea festivă din 13 iulie de la Leningrad consacrată Zilei flotei maritime militare a U.R.S.S., a luat cuvîntul mareșalul Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S. În prezent a declarat G. K. Jukov, avem o puternică flotă maritimă militară capabilă să apere cu nădejde toate frontierele maritime și interesele de stat ale marii noastre patrii. Flota noastră, dispune de un armament de prim rang și de marinari curajoși și pricepuți. Devotații fără marginii poporului lor, aceștia ca și toți ostașii forțelor armate sovietice, sint gata ca la prima chemare a partidului și guvernului să apere cu pieptul lor patria noastră iubită. Poporul sovietic poate fi pe deplin încredințat că forțele armate sovietice vor fi întotdeauna gata să apere cu cinste și demnitate interesele de stat ale patriei noastre socialiste.

— Tenești și cu țările capitaliste: bunăoară cu Statele Unite ale Americii, care sint un stat puternic și mare. Dar nici noi nu sintem dintre cei slabi. Așadar, haide să ne întrecem! Am dori să avem relații de prietenie cu Anglia, Franța, Italia și celelalte țări capitaliste.

Războiul nu aduce nimic în afară de lacrimi, ruine și distrugerea valorilor create prin muncă oamenilor. Oare li trebuie cuvinta aceasta? Războiul și prelungirea de război sint cheltuieli inutile. Tehnica se schimbă tot timpul și ceea ce este perfect astăzi peste un an s-a și învechit.

Uniunea Sovietică a luptat întotdeauna și va continua să lupte pentru pace. Ne situăm pe pozițiile leniniste ale coexistenței pașnice. Și nu numai țara noastră, ci toate țările lagărului socialist se situează pe această poziție. Pentru pace luptă și popoarele altor țări. Aceasta este singura cale justă. Și orice dificultăți ar sta în această cale, trebuie să mobilizăm neobosit popoarele, să sporim forțele luptătorilor pentru pace. Forțele păcii vor crește necontenit, iar forțele care acționează pentru război se vor reduce. Rațiunea omului trebuie să biruje!

— Avem nevoie de pace pentru că în țările socialiste se îmbunătățește în permanență viața oamenilor pentru că oamenii din întreaga lume sînt în fața amenințării de ororile tehnicii militare. În dezvoltarea pașnică vedem forța noastră deoarece sistemul socialist ne oferă avantaje incontestabile față de sistemul capitalist.

— Statul nostru socialist nu a luat naștere în sunetele clopoteilor, ci în sunetele salvei de pe „Aurora”. Tot ce este nou se naște în dureri.

— Am spus și spunem reprezentanților țărilor capitaliste — haide să ne întrecem! Haide să coexistăm pașnic, fie fără dragoste dar din necesitate, dar trebuie să coexistăm, deoarece atît țările capitaliste cit și țările socialiste se află pe aceeași planșă. Să luptăm în cadrul întrecerii pașnice. Să ne luptăm însă nu ca țarii care sint gata să se impună pentru a se distruge unul pe altul, ci prin dezvoltarea pașnică și dovedim care sistem este mai bun, care sistem oferă mai multe perspective dezvoltării forțelor de producție ale societății: cel socialist sau cel capitalist. Se întîmplă și așa: se căsătorește oamenii nu din dragoste, iar apoi trăiesc împreună toată viața. Să coexistăm deeei pașnic noi care trăim pe aceeași planșă.

— Permiteți-mi să toastez pentru gloriul popor al Republicii Cehoslovace, pentru tovarășii președinte Antonin Zapotocky, pentru tovarășii Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, pentru tovarășii Viliam Siroky, președintele Consiliului de Miniștri, pentru toți prietenii noștri care luptă activ pentru pace, pentru ca să crească și să se întărească mereu bazele noastre de prietenie pe bazele socialiste. (Cuvintarea repetată lui Hrușciov a fost în repetașuri din țările de democrație populară, Asistă și trădători de patrie fugiți din Uniunea Sovietică care fac declarații calomnioase, murdare la adresa tineretului sovietic și a întregului popor sovietic.

— Este semnificativă această adunare față de antisovieticii nu numai că este tolerată dar se bucură și de participarea reprezentanților oficiali ai guvernului belgian. Astfel au rostit discursuri și au prezentat rapoarte ministrul învățămîntului din Belgia, Collard, și ministrul Afacerilor Interne, Vermeylen.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

— Numeroase spectacole vor fi prezentate pe scene în aer liber. La Teatrul Central al Armatei Sovietice își vor da concursul la un mare concert cele mai bune artiște și ansambluri artistice din diferite țări. Apoi își vor da concursul interpretii — bărbăți. Ei vor saluta pe gazdele Festivalului. Sărbătoarea tinerelor fete, a cărei emblemă va fi, după cum s-a hotărît, floarea „Nu mă vîrta”, va lua sfîrșit la ora 24. La balul tradițional vor participa aproape 20.000 de persoane.

— În această zi va avea loc o reuniune consacrată celei de-a 900-a comemorării de la moartea filozofului și poetului sirian Abu-Al-Maeri. Totodată vor avea loc concertele date de diferite delegații, precum și spectacolele tinerilor artiști.

Ho Și Min a sosit la Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: În după-amiaza zilei de 13 iulie a sosit la Moscova un avion „TU-104” Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, în drum spre țările europene de democrație populară, unde va face o vizită oficială. Pînă în prezent Ho Și Min a vizitat China și Republica Populară Democrată Coreeană.

— Ho Și Min va rămîne la Moscova cîteva zile.

Plenara C.C. al Partidului Muncii din Albania

TIRANA 13 (Agerpres). — ATA transmite: La 13 iulie a fost dat publicității la Tirana următorul comunicat oficial:

— Între 10 și 12 iulie a.c. a avut loc plenara C.C. al Partidului Muncii din Albania.

— Plenara a examinat două probleme:

1. Raportul cu privire la situația în comerțul de stat și cooperatist și măsurile pentru dezvoltarea lor continuă (raportor Haki Toska, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania).

2. Raportul cu privire la situația cadrelor în R.P. Albania și sarcinile de viitor pentru îmbunătățirea selecționării, repartizării și educării lor (raportor Rita Marko, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania).

— După discutarea celor două probleme, plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare.

Plenara C.C. al P.S.U.G.

BERLIN 13 (Agerpres). — Ziarul „Neues Deutschland” a publicat comunicatul cu privire la cea de-a 32-a plenară a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, care a avut loc între 10 și 12 iulie 1957. Raportul de activitate al Biroului Politic pe perioada dintre plenarele a 31-a și a 32-a ale C.C. al P.S.U.G. a fost prezentat de Friedrich Eber, membru în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. Apoi plenara a ascultat raportul prezentat de Alfred Neumann secretar al C.C. al P.S.U.G. cu privire la îndeplinirea hotărîrilor celei de-a 30-a plenare a C.C.

Intrunirea reacționarilor de la Bruxelles

BRUXELLES 13 (Agerpres). — TASS transmite: Din inițiativa conducerii Uniunii Internaționale a tineretului socialist la Bruxelles are loc o intrunire a reacționarilor, care s-a autointitulat „seminar internațional pe tema: relațiile dintre Est și Vest”. Iau parte reprezentanți, invitați în mod special, ai emigranților dinainte de război din fostele state burgheze balice, precum și ai emigranților de după război din țările de democrație populară, Asistă și trădători de patrie fugiți din Uniunea Sovietică care fac declarații calomnioase, murdare la adresa tineretului sovietic și a întregului popor sovietic.

— Este semnificativă această adunare față de antisovieticii nu numai că este tolerată dar se bucură și de participarea reprezentanților oficiali ai guvernului belgian. Astfel au rostit discursuri și au prezentat rapoarte ministrul învățămîntului din Belgia, Collard, și ministrul Afacerilor Interne, Vermeylen.

Excelenței Sale Domnului RENÉ COTY Președintele Republicii Franceze

Paris

Cu ocazia zilei de 14 iulie, sărbătoarea națională a Republicii Franceze, va rog să primiți, Domnule Președinte, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale și a mea personal sinceră felicitări împreună cu cele mai bune urări pentru prosperitatea Franței, pentru fericirea poporului francez și a Dv. personal.

Imi exprim încrederea că prietenia dintre popoarele romin și franceze se va dezvolta mai departe în interesul ambelor noastre țări, în interesul păcii și colaborării internaționale.

Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Domnului LUCIEN BEGOUIN Președintele Grupului de prietenie franco-romin din Adunarea Națională Franceză

Paris

Cu prilejul zilei de 14 iulie, sărbătoarea națională a Franței, grupul nostru își dedică întreaga sa activitate — și urăm reușită deplină în aleasa dv. misiune de a contribui la stringerea legăturilor de prietenie între Franța și România.

Acad. SIMION STOILOV

Președintele Grupului parlamentar romin pentru relațiile de prietenie România-Franța

14 iulie 1789 La căderea Bastiliei

Danșul scurt, pript, pătrunzător al clopotului de alarmă se rostogolea în dimineața aceia de iulie a anului 1789, asupra unui Paris răscolat și încordat. Sinistru și măreț în același timp, zvonul metallic, ascuțit al clopotelor trecea peste cartierele capitalei franceze, trecea peste grănițele Franței și se rearsă cu repeziune de-a lungul și de-a latul bătrînei Europe.

— O irinduire murea — feudalismul — și clopotul chema omenirea la înmormîntare ei.

Nimeni nu ar putea spune de la cînd a venit primul îndemn. Pornită parăc din mii de piepturi deodată, gîndită deodată de mii de minți, chemarea „A la Bastille!” a parcurs ca un tunet peștele și strălucit Parisului pentru a preface în jîndări porțile ferocate ale urîșei fortărețe.

Bastille! O fortăreță, o temniță, un simbol. De veacuri stătea semeșă și întinsecată, aruncîndu-și amenințările umbra roșie asupra cartierului Saini Antoine, asupra Parisului, asupra Franței, asupra întregii Europe. Zidurile turnurilor, asupra trepti grosime la vîrfuri și 12 metri în partea de jos. Cîte vieșii omeniești s-au intrat în aceste staturi sure, la băntuia moștonoaia a orologului încordat de două stadii de piatră înălțate, ce căutau parăc să tină timpul în loc?

De cînd se știe, Phobus în ast loc Nu străbătut cu razele de foc E zidul gros de șapte-opt picioare...

Și poarta triplă, lacătul sub clanță, Zăbrele-veveturi, ca nicăierea...

scria Voltaire după ce, fără nici o judecată, printr-o simplă „lettre de cachet” (ordin de arestare semnat de rege) a fost întemnițat la Bastille „pentru cuminșire”.

Intuincimea ei și asprimea pașnicilor au făcut din Bastille un simbol al „vechiului regim”, al feudalismului, al absolutismului, al domniei bunului plac, al tiraniei, al oprîmării. Cu ea decî trebuiau începute marile prefeșeri. Atunci Parisul, ca un singur om, s-a îndreptat spre Bastille. Și Bastille, disprețuitoare, semeșă Bastille, a căzut. A căzut ca o pojară frîntă și a fost călcată în picioare de sărăcimea Parisului. Începușe revoluția burgheză franceză care, năruind zidurile măcinăto ale feudalismului în Franța, zguduia tronurile tuturor autocrațiilor europene. De atunci au căzut încă multe alte Bastille...

Masele poporului asuprit care cu piepturile lor au făcut și mai gros și mai tare ca zidurile Bastiliei în timpul asediului sînt murei închișori au fost însă trăsute și lipsite de curciorii pentru care sînt căsușă și singele. Au fost trăsăți și viteșii marelui vîntului la Paris să apere revoluția. Burghesia a preluat destinele ei și a folosit-o pentru a ocupa locul de unde a fost măturată nobilimea feudală.

Din nou a răsunat lăngăntul de alarmă al clopotelor la 1830. la 1848, la 1871. De fiecare dată, mai puternic, ele chemau pe comunași, pe fiii și nepoșii „sanșilor” de la 1789.

În Franța, simbolul luptei pentru libertate, pentru drepturi s-a născut la umbra turnurilor Bastiliei, a celei prime Bastilii care a fost dărîmată acum 168 de ani. Tradiția de la 1789 o poartă și azi cu mîndrie poporul Franței care, în fiecare an, la 14 iulie, sărbătoreștea marea victorie asupra tiraniei.

Ne inclinăm în fața asediatorilor Bastiliei ca toți acei care au cunoscut bucuria victoriei noului. Și în ziua aceasta, care amintește tuturor de gloria fiilor Franței trimisim poporului francez salutul poporului nostru liber și își urăm să poarte totdeauna cu mîndrie sau steagul libertății.

EUGEN VLADIMIR

Oaspeții continuă călătoria

BRNO 13 (Agerpres). — La 13 iulie, delegația de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, împărțită în două grupuri și-a continuat călătoria prin Cehoslovacia.

N. A. Bulganin, N. S. Patolichev, V. V. Grișin, însoții de V. Siroky, V. David și J. Hendrich au sosit în orașul Brno.

Brno este al doilea oraș ca mărime din Republica Cehoslovacă după Praga și numără peste 300.000 de locuitori.

Pe o distanță de zece de km. pînă în oraș, de-a lungul șoselei pe care a trecut delegația, oaspeții sovietici au fost salutați de mii de locuitori din satele și orașele învecinate.

Membrii delegației de partid și guvernamentale sovietice și persoanele care îi însoțesc au îndreptat spre uzina „Jan Sverma” care produce tractoare, mașini de scris și alte produse. Aici oaspeții au vizitat diferite secții ale uzinei. Muncitorii și funcționarii uzinei au salutat cu bucurie pe oaspeții iubii. Ei au vorbit despre succesele lor, au prezentat cele mai noi produse ale uzinei lor.

N. A. Bulganin, N. S. Patolichev, V. V. Griș

Reconstituirea unui muzicolog chinez

POVESTEA UNUI CÎNTEC VECHI DE 2000 DE ANI

Cînd omul a început pentru prima oară să înțeleagă și să pătrundă frumusețea naturii înconjurătoare, pereții locuințelor sale primitive au început să se acopere cu primele încercări timide de pictură, pămîntul moale s-a mulat în mișcările sale după chipul și asemănarea divinităților nevăzute și a vietăților mișcătoare iar aerul dimineții și al serii a fost străpuns de primele sunete melodioase ale cîntului.

Nenumărate sînt astăzi în mai toate colțurile lumii cîntecul repetate din generație în generație de popoarele pămîntului, despre a căror origine se spune că se pierde în „negura timpurilor”. Departe, cîndva în trecutul întunecat, cîndva a compus pentru întâia oară — poate chiar fără să-și dea seama — o melodie care s-a păstrat

și preluată de-a lungul veacurilor. Pentru marea majoritate a acestor cîntecuri, autorul — acel „cineva de altă dată” — a rămas necunoscut. Și totuși, care să fie cea mai veche melodie care se mai cîntă și astăzi și a cărei origine nu s-a pierdut în negura timpurilor?

Răspunsul îl dă unul dintre cei mai distinși muzicologi ai timpurilor noastre, profesor Kuang Ping-hu, care de mai bine de 50 de ani studiază istoria muzicii chineze. Strădăniul îndelungat al acestui profesor, Kuang Ping-hu s-a permis să reconstituie o melodie veche de 2.000 de ani, denumită Kuangling-san, care reprezintă probabil cea mai veche compoziție muzicală a omenirii existentă astăzi.

Un viteaz își răzbină tatăl

Povestea spune că în timpul așa numitelor „state războinice” (403 — 221 înainte erei noastre) unul dintre suveranii regatului Han a comandat armurierului său o sabie ascuțită care să nu semene cu nici o altă în lume. Armurierul se pușe pe treabă și folosind toată măiestria sa, confecționă o spadă intr-adevăr neasemuită. Dar muncă sa îi răpi mai mult timp decît îi fusese acordat și drept răsplătă, crudul tiran îl condamnă la moarte.

Fiul armurierului, Nieh Cheng, foarte tânăr la vremea aceea, hotărî să-și răzbină părintele. În acest scop el plecă departe de curtea împăratului și petrecu 10

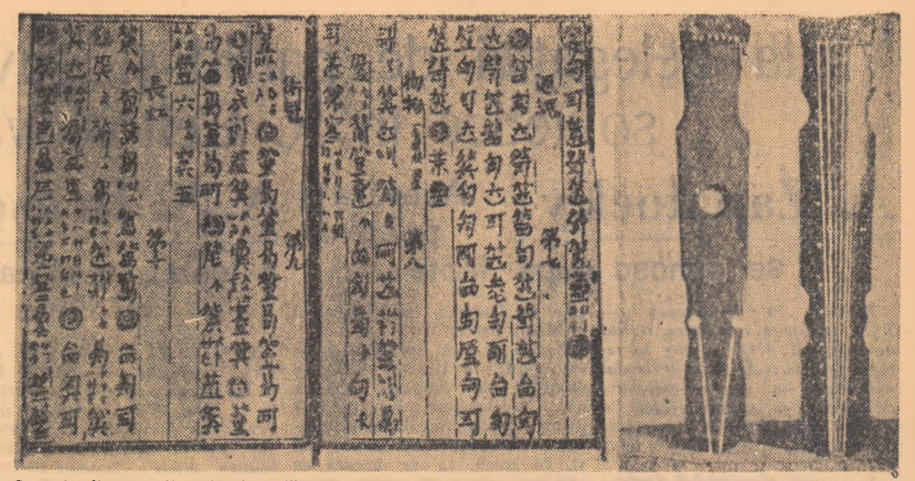
ani în singurătate, învășind să cînte din cînă ce nimeni altul. Faima sa începu să se întindă și împăratul îl chemă într-o bună zi să cînte la curtea sa. Această chemare prilejui tinărului muzician ocazia pentru care se pregătise atîta timp. Ascunzînd un pumnal sub lănta sa, el se prezentă la palat și cînd suveranul fermecat de muzică se apropie de Nieh Cheng, acesta scoase pumnalul și cu o lovitură își răzbină nefericitul tată. Cheng știa că gestul său avea să-l coste viața.

O melodie care străbate veacuri

Moartea eroică a lui Nieh Cheng, care venea ca un avertisment dat tuturor despoizilor timpului, a cîștigat repede admirația și venerația poporului. Secole de-a rîndul, cîntăreții chinezi au compus rînd pe rînd un poem care să povestească tot înțelesul înălțător al sacrificiului său. Transmisă de la un muzician la altul, îmbogățită și amplificată de la o generație la alta, lucrarea a purtat la început numele de „Cum la ucis Nieh Cheng pe împăratul Han”. Dar cum denumirea aceasta stîrnea furia conducătorilor, poporul o schimbă în „Kuangling”, după numele unei localități din provincia Kuangling care era foarte des cîntată. „San” înseamnă melodie și astfel a devenit „Kuangling-san”.

Prima mențiune scrisă despre această compoziție datează de aproape 1.800 de ani. Chi Kang, unul dintre învâțății din timpul celor „Trei regate” (220 — 280), vorbea foarte elogios și îi lauda compozitorul necunoscut în lucrarea sa „Poem al muzicii Cin”.

Sute de ani poemul muzical este transmis și prețuit de toți muzicienii chinezi. În timpul dinastiei Min (1368 — 1644), poemul este

O parte din „partitura” originală a poemului Kuangling-san și două instrumente cîn, unul datînd de 1.200 de ani iar celălalt din secolul al III-lea înainte erei noastre

publicat pentru ultima oară. Cu trecerea timpului, tot mai puțini sînt muzicienii care se mai învîdesc să cînte din vechea lăută chinezescă și astfel, Kuangling-san dispăre momentan din repertoriul poporului.

După 2000 de ani

Muzicologul Kuang Ping-hu este cel care după ani de muncă grea reușește primul să reconstituie adevărata melodie. Abia după eliberarea țării și se creează savanților condițiile care îi permit să-și ducă

la bun sfîrșit misiunea în cadrul Institutului pentru cercetări asupra muzicii vechi chineze. Sistemul foarte complicat de notație a cerut o muncă uriașă din partea lui Kuang Ping-hu, unul dintre singurii muzicologi care mai știa să cînte din cîn. Fiecare semn al „partiturii” indică degetele pe care trebuie să le folosească executantul, locul unde trebuie să apese pe coarde, ritmul și tonalitatea. Cîntul are șapte coarde de mîna dreaptă și fiecare printr-un semn diferit.

În 1955, în cadrul unei audii publice, Kuang Ping-hu cîntă pentru prima oară în fața unui public fascinat și entuziasmat poemul străvechi care n-a pierdut nimic din muzicalitatea sa originală. Instrumentul folosit de muzician era un cîn care datează de cel puțin 1.200 de ani. Recent, povestea cîntată a viteazului Nieh Cheng a fost înregistrată pe discuri și astfel, cea mai veche compoziție muzicală a omenirii cunoscută astăzi, va putea fi împărtășită lumii întregi 2.000 de ani după scrierea sa.

C. ORBAN

DE PRETUTINDENI

Un savant sovietic descoperă CANCERUL poate fi depistat

Dr. Y. Obelnitski a conceput o nouă metodă de reparare a stării cancerigene a organismului și a construit un aparat electronic special pentru determinarea proprietăților fizico-chimice ale plasmelor printr-un sistem de coagulare la căldură. Metoda și aparatul descoperit de savantul sovietic vor putea fi întrebuințate pentru examinarea preventivă în masă a populației și repararea curentă a bolnavilor în poli-clinici.

Care sînt principiile reacției prin coagulare cu ajutorul căldurii? În elaborarea metodei sale, medicul sovietic a pornit de la faptul că cancerul este o boală a întregului organism, legată de

transformări importante ale albuminei din sânge, cu faze distincte de progres. Fracțiunile de albumină ale singelui suferă și ele modificări în timpul progresului bolii. Pentru a stabili aceste transformări, se ia o cantitate de sânge bolnavului și se încălzește într-o eprubetă un timp oarecare. Rezultatele reacției prin coagulare la căldură sînt supuse unui fotocolorimetru care determină așa numitul „diapazon al vibrațiilor”. Dr. Obelnitski a putut să stabilească că o plasmă de sânge normală are o vibrație de 6—10 unități iar o plasmă de la un bolnav de cancer are 10—25 unități. Vibrațiile între 12—15 unități corespund transformării bolii benigne într-o boală malignă. Diferența între măsurătorile efectuate înainte și după încălzirea plasmelor sînt indicii stării organismului bolnav.

Aparatul se evidențiază prin simplitatea utilizării sale, prin marea sa sensibilitate și precizie. Reacția coagulării la căldură permite medicilor să determine cu precizie examenului clinic al bolnavului și în timpul aplicării măsurilor profilactice eficacitatea diferitelor tratamente anticancerose.

Dificultățile dentiștilor anglo-americani

Organul asociației dentiștilor americani afirmă într-un articol că este mai greu de pus o proteză dentară neștirătoare unui pacient vorbind oricare altă limbă a lumii. Anglo-saxonii pronunță foarte des consoanele legate și aplicînd limba la baza incisivilor superiori și astfel elocvența lor este puternic jenată de prezența unui corp străin pe gingie. Celelalte popoare aplică limba mai jos pe dinții în timpul vorbirii.

Un frigider original

În suburbiile orașului Tiemen se înalță de cîțiva timp o ciudată construcție care amintește parcă de un „tumulus” antic. Noua construcție nu este altceva decît un uriaș frigider iar principalul material de construcție îl constituie... apa. În timpul iernii, constructorii au turnat apă care a format prin congelare planșeu și acoperișul clădirii. Grosimea planșeuului și pereților atinge 3 metri. În exterior, construcția este imbrăcăată într-un strat gros de rumeguș și material izolant. Oricît de fierbîntă și fierbinte ar fi razele soarelui, ele nu vor putea atinge pereții frigiderului. Frigiderul va servi timp de 10 ani iar cheltuielile construcției sale vor fi acoperite într-o singură vară. În timpul anotimpurilor calde, se vor putea conserva aici aproximativ 100 tone de produse alimentare. Frigiderul a fost construit după proiectul inginerului M. Krilov din Leningrad.

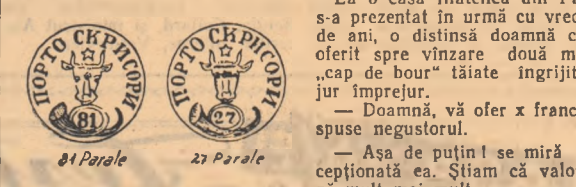
UN NOU ELEMENT

O interesantă știre sosită din Stockholm ne anunță că a fost descoperit cel de al 102-lea element chimic. Grupul de savanți americani, britanici și suedezi care au descoperit noul element l-au denumit Nobelium după numele Institutului Nobel din Stockholm. Noul element produs prin bombardarea Curiumului 96 cu ioni de carbon încărcăți pozitiv este foarte instabil. El are o durată de circa 10—12 minute. În acest timp el își pierde radioactivitatea prin emisia unor particule alfa. Noul element este un corp solid dar el nu a fost produs în cantitate suficientă pentru a se putea aprecia calitățile fizice.

Acum 99 de ani a apărut prima marcă poștală romînească

La 15 iulie 1858 — pe stil vechi — au fost puse în circulație primele mărci poștale romînești. Este vorba de celebra serie „cap de bour” sau cum i se mai zice „cap de zimbru”. Știați că ele sînt primele mărci poștale apărute în sud-estul Europei? Țările din această regiune au emis primele lor mărci poștale astfel: în 1861 — Grecia, în 1863 — Turcia, în 1866 — Serbia, în 1871 — Ungaria, în 1874 — Muntenegru, în 1879 — Bulgaria și în 1913 — Albania. Valoarea acestor mărci poștale a crescut an de an. Fenomenul este explicat prin raritatea lor. Tirajul lor a fost foarte mic, mai ales dacă ținem cont de faptul că astăzi, mărcile poștale se emit în tiraj de milioane de exemplare.

Astăzi prețurile acestor mărci sînt foarte mari, dar variază în funcție de starea în care se află. Pentru exemplare, așa zise de lux, prețurile pot fi de 3 și chiar de 4 ori mai mare. Acest amănunt îmi amintește de o veche întâmplare ce mi-a fost povestită de un bătrîn filatelist. La o casă filatelică din Paris, s-a prezentat în urmă cu vreo 50 de ani, o distincă doamnă ce a oferit spre vânzare două mărci „cap de bour” tăiate îngrijit de jur împrejur. — Doamnă, vă ofer x franci, îi spuse negustorul. — Așa de puțin? Cu miră decepționată ea. Știam că valoarea mult mai mult. — Aveți dreptate. Dacă erau tăiate pătrat vă dădeam cel puțin dublu. — Cum?! — Și doamnă noastră îl privi pe negustor cu niște ochi cîrți ceapa. — Iar dacă mi le aduceați pe

Un fragment de scrisoare vă dădeam și mai mult. Femeia pălise. — Și dacă se aflau pe o scrisoare, neatinse, așa cum au circulat, n-aș fi rezistat tentației să vă dau de zece ori atîta... Negustorul nu apucă să vorbească mai departe, femeia leșinînd, dar nu înainte de a putea mîrturisii că singur le lăsa de pe scrisoare și apoi le rotunjește, crezînd că arătau astfel mai frumoase. Probabil că era vorba de mărci de 81 parale, care stampilate sînt adevărate nestemate ale filateliei mondiale. Sperăm că sărbătorirea în 1958 a centenarului primelor mărci poștale, va da cititorilor acestor rînduri, posibilitatea de a vedea în original, la expoziția filatelică ce se va organiza cu acest prilej, exemplare din aceste rarități ale filateliei romînești și mondiale.

CUPTOARE SOLARE

Ați auzit de asemenea cuptoare? Ele sînt diverse sisteme de cuptoare, bazate pe folosirea oglinzilor în utilizarea energiei calorice a soarelui. Cu oglinzi parabolice s-a reușit să se obțină temperaturi înalte la care se topește cele mai dure aliaje. În țările cu regiuni calde, se folosesc asemenea cuptoare solare pentru producerea energiei necesare gospodăriilor. În India se produc mici cuptoare casnice care se vînd destul de ieftin. Aceste instalații au însă dezavantajul că nu pot funcționa decît pe timp frumos.

mi-am petrecut cîteva ceasuri analizînd proba de gaz din Valea Turmelor.

Pe seară ne strîngem la sfat, fiecare cu rezultatele muncii în față.

Primul document pe care-l examinăm este fotografia obeliscului I Nu, n-a fost halucinație! Pe acest monument sînt încrustate semne care nu pot fi decît elementele unei scrieri. În afară de ele, pe placă apare foarte limpede schema sistemului planetar Beta-5, precum și numeroase desene, reprezentînd valuri care izbesc în stînci, trombe de apă ridicîndu-se din ocean, animale acvatice luptînd între ele, plante de o mare diversitate.

Fotografia este atît de clară, încît folosind lupa, putem descoperi și unele detalii. — E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde

prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

mi-am petrecut cîteva ceasuri analizînd proba de gaz din Valea Turmelor. Pe seară ne strîngem la sfat, fiecare cu rezultatele muncii în față. Primul document pe care-l examinăm este fotografia obeliscului I Nu, n-a fost halucinație! Pe acest monument sînt încrustate semne care nu pot fi decît elementele unei scrieri. În afară de ele, pe placă apare foarte limpede schema sistemului planetar Beta-5, precum și numeroase desene, reprezentînd valuri care izbesc în stînci, trombe de apă ridicîndu-se din ocean, animale acvatice luptînd între ele, plante de o mare diversitate. Fotografia este atît de clară, încît folosind lupa, putem descoperi și unele detalii. — E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

— E meteoicenic că undeva ție, recunoaște Ifrim. Dar unde prin apropiere există o civilizație și are sălășul? Nu cred că aici, pe această planetă. Poate că avem de-a face cu un monument durat de o expediție cosmică venită de pe o altă planetă a sistemului Beta-5, cu multe veacuri în urmă... Francesco îl intrerupe, insistînd asupra fiecărui cuvînt: — Și de ce mă rog, nu a unei civilizații de pe această planetă? Desenele indică, după părerea mea, că nu trebuie să-i căutăm prea departe pe autorii obeliscului. Motivele acestor acvatice mă fac să bănuiesc din nou că pe această insulă a Oceanului planetar vîdețese făpturi civilizate. Trînd pe niște petece de pămînt împresurate de apă fierescă ca imaginația lor, arta lor, să fi mers către creații de acest fel.

Camee prețioasă

Se știe că galpica — arta gravurii în pietre fine — a cunoscut încă din vremuri străvechi o dezvoltare remarcabilă. De la asiro-chaldeeni, egipteni, greci, etrusci și romani ne-au rămas nenumărate pietre prețioase unele de un interes pur documentar, altele adevărate opere de artă. Despre unele din ele vom vorbi astăzi. Despre camele monumentale în general și despre o cameă unică, de o extremă raritate aflată pe teritoriul patriei noastre și intitulată după numele colecționarului: Camea Orghidan.

Această cameă — mărturisesc acad. C. Moisiu într-un studiu apărut într-unul din numerele Buletinului Societății Numismatice Romîne — se clasează în categoria monumentelor antice — foarte puține la număr — care reprezintă apoteoza unui împărat roman și a soției sale trecută din viața pămîntescă în rîndul zeilor nemuritori.

Camea Orghidan este de o mîrime puțin obișnuită, de o execuție artistică superioară și de o extremă raritate.

Aflăte în diferite muzee ale lumii aceste pietre prețioase sînt foarte adeseori executate din straturi suprapuse. Înădării cele mai vechi timpuri gravorii lezele pentru fabricarea operelor lor rarității cele mai impresionante de pietre înecpînd de la cristallul alb, translucid de rocă, la safirul albastru, smaragdul verde, calcidonia albastrie, rubinul cu focuri vii sau stîmbe, agatele multicolore, chilimbarul galben-auriu, granatele și coralina roșie aprinsă, sardonii, opal, sau ametistul violet.

Aceste pietre impresionează prin finețea și măiestria cu care sînt sculptate diferite figuri. Prin veacul V și VI î.e.n., în perioada clasică a artei grecești, se făureau camee mari executate din pietre cu două pină la mai multe straturi. Ele au fost foarte mult prețuite la vremea lor nu numai prin valoarea ornamentală, ci și prin proprietățile supranaturale, talismanice. Se credea că ele pot îndepărta spiritele rele, pe dușmanii, că au o putere miraculoasă de

vindea bolile, de a aduce noroc și chiar nemurirea. Camee de valoare monumentală sînt puține în lume.

Nu de puține ori aceste pietre au fost singurele portrete rămase ale membrilor familiilor imperiale. Portretul lui August, al soției sale Livia, al surorii sale Octavia, al lui Tiberiu, Claudiu, Messalina, Agrippina, mama lui Nero, a lui Traian, Adrian, Septimiu Sever cu soția și copiii săi și al altora o datorăm portretelor săpate în așa numitele camee iconografice.

Intre acestea, camea Orghidan ocupă un loc deosebit. Ea are dimensiunile 17,5 X 13,6 cm. datînd probabil din veacul al II-lea î.e.n. Executată din straturile suprapuse sculptate într-un bloc de sardonii. Se crede că a fost descoperită în Siria și datorită unui artist siro-roman. După cum se vede în cîșeul alăturat împăratul poartă pe cap o cunună de lauri, iar împărăteasa o diademă. Pe spate și-a lăsat un vîl lung. În partea superioară a pietrei ne atrage atenția statuia Minervei purtînd un coif în cap, un scut în mîna stîngă și lance. Busturile diferor par să fie ridicate în vîzduh de aripile desfăcute a doi vulturi gigantici.

În privința portretelor există o divergență. Unii cercetători le identifică cu persoana împăratului Septimiu Sever și a soției sale Julia. Această presupunere este puțin probabilă întrucît portretele sînt foarte idealizate, iar camea fiind spartă chiar pe fruntea presupusului împărat Septimiu Sever. Îl desfigurează și valoarea artistică a acestei pietre prețioase o situează printre mîndriile și raritățile deosebite aflate în Cabinetul Numismatic de pe lângă biblioteca Academiei R.P.R., fiind cotată prin calitățile ei superioare printre lucrările cele mai bune ale galpeticilor din această epocă.

GEORGE RICUS

Concursul de jocuri In lumea basmelor (10 puncte)

ORIZONTAL:

1. Fiul lui Mustafa creșterul dintr-un basm din „1001 de nopți”. — Auto. rui basmului „Floarea de piatră”. 2. „Măgini din basmele populare...”, suită de Hvatov — ...In „Harap Alb” se găsește „unde se bat muntii în capete”. — Concuratul basmului bunicii. 3. Muntii ale căror povești și legende fac parte din culegera „Copiii muntelui de aur”. de Al. Mitru. — Arbore ce crește în nordul Africii. 4. Inițialele autorului romanului „Ultima poveste”. — Îndrăznețul Danco a făcut din ea simbolul nesfrîșitii iubirii de oameni. 5. I. Creangă i-a caracterizat pe doi dintre ei ca fiind „prin cădrea de obraz”. — Fără nici o credință (fem.). 6. Fluviu în China. — Un joc cu mingea (în Moldova). 7. În basme are valoarea unei luni sau a unui an. „Parcă-i un boț — chilimbot, boț, în frunte cu un...” (Harap Alb). 8. Personaj din povestea „Barbă Albastră”. — Sub înfățișarea lui Făt-Frumos învinge întotdeauna răul. 9. Autorul basmelor „Scuțița Roșie”, „Barbă Albastră”, „Cenusăreasa” etc. 10. Ești numai ochi și urechi la basmele buniculei. — Ilcana Cosînzăna, Fata din Dafin, Arăpușca etc. 11. De ce (?) Întreabă meru copiii. — În „Punguța cu doi bani” n-are islețimea cocoului. — Al patrulea nume al „uriasului smelor” cum îl numește I. Creangă. 12. Ilcana Simziana, U.R.S.S. — Nimfă a pădurilor. Lac în Sudan. 12. „Și împăratul frațele craiului, se numea... împărat” (Harap Alb). — A peți (Olt).

VERTICAL: 1. În „Cele două spreceze fele de împărat și pala-

ROBINSONI COSMICI

ROMAN ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC DE I.M. ȘTEFAN ȘI RADU NOȘ

Mă străfulgeră un gând: starea noastră — emanțiile. Și deși sînt și eu acum nevoia să strig sau să fac ceva nesăbuit, acest gând îmi dă puterea să lupt. Dar cum să redovîz stăpîn pe tine? Cum oare? Imi frămînt creierul și într-o supremă încordare a voinței, în mintea mea încețoșată pătrunde o rază de lumină. Am găsit!

În buzunarul hainei am păstrat înțîmpătorul filtru pe care, de cîteva zile, nu-l mai port. Mă potrivește pe față și, după ce am respirat de cîteva ori aerul purificat, mă simt în fine mai liniștit. Francesco plînge ca un copil. Ifrim în schimb, sobrul Ifrim, dansează de parcă ar fi stăpînit de demoni, în ritmul unui cîntec sălbatic pe care și-l cîntă singur. Mă due la el, îl iau de braț, apoi pe Francesco. Îi trag departe de aburii gălbui. Caut să le explic ce s-a întîmplat sau, mai exact, ce presupunem că s-a întîmplat.

— Starea în care ne aflăm e anormală și foarte primejdioasă! Nu vedeți că aceste emanatii îmbibesc atmosfera Văii Turmelor? Încercați să vă opuneți ameliilor, luptați împotriva ei!

Nu știu dacă m-au înțeles, dar se lasă duși. Nicicînd din el nu are, din păcate, filtrul la el. Francesco continuă însă să boacească, iar Ifrim, cu bascul așezat „strenăgărește” pe creștetul capului, îngîmă în surdina Aria calomniilor din „Bărbierul din Sevilla”. Din cînd în cînd își aruncă unul altuia cuvinte jignitoare.

Binețeles că în asemenea împrejurări nu se poate înainta prea repede. Tirziu ajungem la peretele care trebuie escaladat. Ifrim și-a mai revenit parcă, dar pe Francesco l-a răzbit o oboseală cumplită. La jumătatea drumului își scoate ranița și declară cu și tare că nu o mai poate purta... Un singur gând mă stăpînește: să nu rămînem în acest cazan după căderea nopții. Scot din ranița lui Francesco aparatul fotografic, săculețele cu probe geologice, cîteva mărunchiși și le vîr într-o mea. Ascund apoi ranița în adincitura unei stînci și o acopăr cu frunze și pietre. De aici n-o să ne-o fure nimeni!

Escaladarea este un adevărat tur de forță, deși am găsit un drum întrucîva mai bun, care ne-a scutit de folosirea frîngîșilor. Cu toată oboseala, Francesco fluieră mereu o melodie spaniolă și eu mă vîd silind cînd să-l împing înainte, cînd să-l trag după mine. După un timp, Ifrim își revine într-atîta, încît mă ajută și el. Îl aud mustrîndu-se singur, cu multă ciudă:

— Te-ai făcut de rușine! Te-ai purtat ca un netot! De neier-tat! Auzi ce s-apucă să facă un om în toată firea!

— Inceră să-ți liniștești.

— N-a fost vînta nimănu! De la emanatiile acelea cred că ne vin toate necazurile. Am luat o probă de gaz ca s-o analizăm acasă.

— Bine, dar omul trebuie să se stăpînească, să înfrîngă pornirile care-l împing la tot felul de fapte necugetate, indiferent de preția lor.

N-are dreptate! Sînt sigur că am fost victimele acelor gaze și orice am fi făcut, oricît ne-am fi luptat, împotriva ar fi fost zadarnică.

Seara s-a lăsat de mult. Iată-ne sus pe dîmb. Din fericire, sa-telitul planetei — luna noastră — înunda cu razele lui albastrii peisajul.

Și-a revenit și Francesco. Nu-și mai amintește de cele întîmplate și crede că rîdem de el cînd îi vorbim de monumental pe care l-a cercetat. Acum îmi dau seama cît de puțin prezător am fost, lăsîndu-l să inoate pînă la insulă în starea în care se afla. Singura mea scuza este că eram și eu cu mîntea încețoșată.

Pe la șase dimineața, cînd zorile unei zile noi se ivesc la răsărit, sîntem acasă. Francesco se aruncă, îmbrăcat și prăfuit cum e pe o canapea. Trebuie să mărturisesc că nici noi nu ne-am scos hainele în noaptea aceea...

12 octombrie

Ieri ne-am trezit din somn abia după amiază. Cît timp Francesco a preparat gustarea, Ifrim s-a apucat să dezvolpeze pelicula. Ne interesează îndeosebi fotografia obeliscului.

Cine știe dacă giganții, monumentul și toate celelalte nu sînt pur și simplu plămăziri ale imaginației noastre bolnave? Eu

Desen de L. DARIAN

(Va urma)